

Олдингда оққан сув...

Олдда оққан сувнинг қадри йўқ, дерлар,
Ғўрликда ношукур хукми деб юрдим.
Мана, қанча сувлар оқиб ўтдилар,
Бирорни сувга зор,
 бирни сер кўрдим.

Наҳр умри не ҳол ўтганин оқиб,
Соҳилдаги сероб бир сездимикин?
Қақраб ҳовуч-ҳовуч ичиб, ютоқиб,
Сероб ўйлайдими ариқ очган ким?

Зеро, у беминнат бир ёнда оқар,
Эмас узокдаги ёритмас юлдуз.
Тинса, боғи нураб, томоги қақраб,
Силла қуришига етмайдими кўз?

Бир кун баҳри тугаб, тўлса паймона,
Қўлда пақир билан қолганда изғиб,
Тан ола биларми, ҳеч-са пинҳона
Ҳаётин берган — шу бағридан сизиб...

1982

Зулфия
«Тонг билан шом аро»
Сайланма китобидан